

MEDJUGORJE

MARIÁNSKE
CENTRUM
MEDŽUGORIE

119

***Rozhodnite
sa aj dnes
pre svätosť
a zoberte
si príklad
zo svätých
dnešnej
doby.***

4. štvrtrok 2015

**NEPREDAJNÉ
ISSN 1338-4155**

Marija Pavlovičová-Lunettiová počas zjavenia 29. septembra 2015 vo Viedni.

Bud'te nositeľmi nádeje!

„Drahé deti! Dnes vás všetkých pozývam: modlite sa na moje úmysly. Pokoj je ohrozený, preto, milé deti, modlite sa a bud'te nositeľmi pokoja a nádeje v tomto nepokojnom svete, kde satan napáda a pokúša všetkými spôsobmi. Milé deti, bud'te vytrvalí v modlitbe a pevní vo viere. Som s vami a prihováram sa u svojho Syna Ježiša za vás všetkých. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

Toto je poslanstvo, ktoré nám 25. novembra 2015 na začiatku Adventného obdobia odovzdala Matka Božia. Správy, ktoré sa na nás hrnú z novín, rozhlasu a televízie vyvolávajú v mnohých ľuďoch obavy a strach. Cítia sa ohrození vo svojom bezpečí, vo svojej pohodlnosti doterajšieho života. Najradšej by si zatvorili uši, aby ich nik nerušil z ich zabehaných chodníčkov. Veď prichádzajú Vianoce, treba nakúpiť darčeky, pripraviť slávnostný štedrovečerný stôl, alebo oddychnúť si po namáhavej práci v zamestnaní na zaslúženom odpočinku na horách, utužiť si zdravie športom, lyžovaním, prechádzkami. Čo nás po problémoch mnohých ľudí, ktorých vojna obrala o svojich najbližších, zrútila im domy, pozabíjala príbuzných. To je ďaleko, nech si oni riešia svoje problémy!

Matka Božia hovorí niečo iné. Pokoj nie je ohrozený len zbraňami, je ohrozený našou neochotou prijať Božie volanie, ktoré nám prostredníctvom svojej Matky posielajú nebesá. Sme apoštolmi, nositeľmi alebo vyslancami pokoja a nádeje? Už 34 rokov nám Matka Božia pripomína: Bez Boha nič nedokázate! Zmierite sa s Bohom, zmierte sa medzi sebou navzájom, prijmite svoju úlohu. Avšak my sami chceme všetko vyriešiť. Myslíme si, že sme pokrokoví, nepotrebujeme už zastarané náboženstvo, obídeme sa aj bez Boha. Zo zvyku a kvôli kultúrnym tradíciám chodievame síce do kostola na sviatky, možno aj v nedeľu, lebo ešte stále sa to na mnohých miestach Slovenska patrí...

Matke Božej však nejde o folklór. Od prvých Vianoc v Betleheme až po dnešný deň nám prináša svojho Syna. On jediný je Cesta, Pravda a Život. Ak Ježiš nie je na prvom mieste v našom živote, nič sme nepochopili z poslanstiev Matky Božej ani z náuky Cirkvi.

Svätý Otec František dáva ďalšiu možnosť priblížiť sa k novonarodenému Ježišovi. Smeruje našu pozornosť na najkrajšiu Božiu vlastnosť – jeho milosrdenstvo. Rok milosrdenstva, ktorý sa začal nie náhodou na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie, je ďalšou výzvou, aby sme zmenili svoj spôsob života, prestali egoisticky myslieť len na seba a dokázali prísť k svojmu milosrdnému Otcovi, ktorý nás čaká s otvorenou náručou.

Pripájame sa k prosbe našej Matky, aby sme boli vytrvalí v modlitbe a pevní vo viere. Nech nás sprevádza jej príhovor a požehnanie jej Syna i v novom roku 2016.

V modlitbe s vami spojení
vaši priatelia
z Mariánskeho centra Medžugorie

Udalosti v Medžugorí

Udalosti, ktoré sa začali 24. júna 1981 v bývalej komunistickej Juhoslávii, hýbu Cirkvou a svetom ešte aj dnes. Šesť mladých ľudí, z ktorých sa už medzičasom stali dospelí muži a ženy, tvrdilo, že sa im zjavila Gospa, Matka Božia, ktorú tak nazývajú v Bosne a Hercegovine – a volá sa *Kráľovná pokoja*. Jej poslanstvo patrí celému svetu: pokoj a zmierenie. Pod vplyvom moderných masovokomunikačných prostriedkov tieto zjavenia od začiatku našli silnú odozvu vo verejnosti. Zjavenia provokovali najskôr komunistických a ateistických ideológov, potom aktivizovali veriacich kresťanov, podnecovali ľudí z celého sveta k premýšľaniu a boli novými impulzmi pre spoločenstvá.

Posolstvo Medžugoria

Posolstvo pokoja, ktoré na tomto mieste zaznieva ako hlavné, je prastarým kresťanským poslanstvom. Dotýka sa vnútornej túžby každého človeka a ukazuje nutnosť zmiernenia sa s Bohom a zmiernenia sa navzájom. Mnohí ľudia trpia a nenachádzajú pokoj, pretože nemajú silu odpúšťať. Matka Božia z Medžugoria nám ukazuje cestu pokoja prostredníctvom odpúšťania. Je to cesta, ktorú nám ukázal Ježiš Kristus svojím životom. Ešte na kríži sa modlil za tých, ktorí ho ukrižovali a vysmievali sa mu. „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia“ (Lk 23, 34). A po zmŕtvychvstaní prisľúbil učeníkom pokoj.

Aj naša cesta je cestou Ježiša Krista. Konkrétne to znamená: obrátenie sa k Bohu prostredníctvom modlitby, pevnej viery, pôstu, rozjímania Svätého písma

a obnovy sviatostného života. Pokoj je možný, lebo Boh je láska a milosrdenstvo. On nás miluje a ako prvý nám odpúšťa. Matka Božia z Medžugoria by chcela, aby sme tohto Boha spoznali a aby sa tak naplnil náš život.

Konkrétnym príkladom toho, čo je nepriamo spomenuté v tomto poslanstve pokoja, je choroba našej doby – individualizmus. Ľudia v našej modernej spoločnosti trpia väčšinou tým, že nie sú schopní tvoriť spoločenstvá a žiť v spoločenstvách. Pri pripravách synody venovanej rodinnej pastorácii v Ríme bola táto problematika zvlášť aktuálna. Podľa mňa poslanstvo pokoja z Medžugoria siaha k podstate tejto problematiky. Hovorí nám, kto sme my kresťania a že sme povinní žiť z kresťanstva. Kresťanstvo sa prežíva v spoločenstve, pretože Boh je spoločenstvo.

Cirkev rodí svoje deti v prameni krstu a spája ich spolu v Kristovi v jedno telo. Mária, Matka Cirkvi prostredníctvom svojej prítomnosti a poslanstiev pokoja nás starostlivo upozorňuje na existenciu v Kristovi. Kresťan už nie je jednotlivcom, ale osobou. Naše kresťanské jestvovanie je spoločenstvom bratov a sestier. Svätý Pavol to takto vysvetľuje: „Tak aj my mnohí sme jedno telo v Kristovi a jednotlivco sme si navzájom údmi“ (Rim 12, 5). Snažíme sa a ako jednotlivci chceme tvoriť spoločenstvá. A predsa sa nám to nedarí. Spoločenstvo sa nám darovalo v Kristovi pri krste. V slávnosti Eucharistie sa zakaždým obnoví táto milosť krstu, naše bytie v Kristovi. Toto bytie v Kristovi nedokáže me získať sami, ono sa nám darovalo. Pa-

– môj názor

P. DI Mag. Ignaz Domej

vol nám však tiež hovorí, že je to tajomstvo viery a že to dokážeme rozoznať len zo zjavenia. „Nech osvieti oči vášho srdca, aby ste vedeli, aká je nádej z jeho povolania, aké bohatstvo slávy je z jeho dedičstva vo svätých“ (Ef 1, 18). Bytie v Kristovi sa nedá pochopiť filozofickými úvahami. Je to možné pochopiť, len ak dovolíme, aby Boh ožiaril oči našich srdc.

Som presvedčený, že v Medžugorí nám Matka Božia toto bytie v Kristovi, ktoré je základom každého kresťanského spoločenstva, chce dať opäť do povedomia prostredníctvom posolstva pokoja. Preto je posolstvo z Medžugoria orientované na budovanie spoločenstva Cirkvi.

Medzinárodný rozmer javu Medžugoria a jeho plody

Pre jav Medžugorie je charakteristický medzinárodný rozmer. Pútnici za pomoci moderných masovokomunikačných prostriedkov dali zjavenia rýchlo na vedomie celému svetu. Objavili sa nespočetné správy, filmy a publikácie. Jav Medžugoria je prostredníctvom celosvetovej popularity vystavený nielen cirkevnej, ale aj mediálnej kritike celého sveta. Mnohí sa stali svedkami udalostí na mieste v Medžugorí, osobitne svedkami zmeny v srdciach veriacich, ktorí navštívili Medžugorie. Títo biskupi a kňazi sú vierohodnými svedkami pre Cirkev. Ak by mali pochybnosti, boli by povinní ihneď sa k tomu jasne vyjadriť.

Jav Medžugoria skúmali stovky znalcov. Mariológovia, lekári a iní vedci skúmali a posudzovali na mieste vizionárov a ich pastoračnú prácu. O vyhodnotení expertíz sa objavili rôzne publikácie.

Milióny ľudí z celého sveta putovali do Medžugoria a našli tam útechu. Ich svedectvá hovoria jasnou rečou: obrátenie k Bohu, nadšenie pre život z viery, znovuobjavenie cirkevných sviatostí, zvlášť Eucharistie. Mnohí pútnici sa prostredníctvom Medžugoria začali sociálne angažovať, a tak sú povzbudení prebrať zodpovednosť v spoločenskom živote. Prostredníctvom Medžugoria sa založili nespočetné modlitbové spoločenstvá po celom svete, z toho sa vyvinuli nové hnutia a rehoľné spoločenstvá. Kňazi a rehoľníci sú posilnení v ich cirkevnej misii v dnešnom svete. Biskupi zo všetkých končín sveta informujú o tom, že mnohí kňazi z ich diecéz sú povďační skúsenostiam z Medžugoria pri rozhodovaní sa

o ich povolani. Podobne je to aj u predstavených rehoľných spoločenstiev.

Mnohí veriaci sa stali pastoračnými spolupracovníkmi vo svojich farnostiach a diecézach v nadväznosti na púť do Medžugoria. Vznikli nové charitatívne iniciatívy laikov v rôznych častiach sveta. Spoločenstvo Cenacolo napríklad pomáha drogovo závislým mladistvým a iniciatíva *Mary's Meals* umožňuje deťom v rozvojových krajinách bezplatné školské vzdelanie, čo je spojené s jedným bezplatným teplým jedlom denne. V mnohých častiach sveta vznikli medžugorské centrá, ktoré sa snažia o zachovanie pokoja na celom svete a zvlášť sa zasadujú o mier v krízových regiónoch.

Z týchto mnohých centier by som chcel spomenúť len súkromnú iniciatívu laikov *Priatelja Medžugoria* z Libanonu. Prostredníctvom tejto iniciatívy putovalo do Medžugoria z malej krajiny Libanonu už viac ako 70 000 ľudí. Viac ako 400 kňa-

Rok 1983 na Vrchu zjavenia *Podbrdo*: Mirjana Dragičevićová, Marija Pavlovičová, Peter Kassl, Ivan Dragičević, Jakov Čolo, Maximilian Domej, Vicka Ivankovičová

zov – to je polovica všetkých libanonských kňazov – a 19 libanonských biskupov mohlo takto navštíviť Medžugorie. Túto iniciatívu laikov, ktorá sa zasadzuje na Blízkom východe za pokoj prostredníctvom Kristovho posolstva, spravuje jedna televízna spoločnosť v krajine. Šíri posolstvo pokoja cez publikácie do 24 krajín Blízkeho východu. Plody medzikonfesijného dialógu sú zrejme predovšetkým pri modlitbových stretnutiach za pokoj. V roku 2013 pri stretnutí za pokoj s Marijou Pavlovičovou-Lunettiovou bolo v Libanone podľa oficiálnych štátnych správ prítomných viac ako 110 000 ľudí, kresťanov, moslimov a iných.

Aby som zdôraznil medzinárodný rozmer javu Medžugorie, uvediem tu dva príklady za posledné obdobie:

Na 20. medzinárodnom seminári pre kňazov v roku 2015, ktorý viedol chorvátsky jezuitský páter Ivan-Ike Mandurič, bolo prítomných 400 kňazov a 200 seminaristov z celého sveta vrátane 24 kňazov z Čínskej ľudovej republiky.

26. medzinárodného festivalu mládeže v roku 2015 sa zúčastnilo vyše 60 000 mládežníkov z celého sveta, ktorých sprevádzalo viac ako 600 kňazov. Toto podujatie mladých sa simultánne prekladalo do sedemnástich jazykov. Naživo vysielané mládežnícke podujatie malo napríklad 2. augusta 2015 vyše 178 000 pripojení, z toho viac ako 40 000 v ruskom jazyku. (Vysielanie aj v ruskom jazyku sme umožnili prostredníctvom našej stránky www.medjugorje.sk, ktorú sme spustili práve počas festivalu – pozn. red.)

Medžugorie sa stalo miestom stretnutia a prepojenia ľudí z celého sveta. Ľudia mnohých kultúr a jazykov sa pri vzájomných stretnutiach spriatelili. Vznikne nová

kultúra života. Zmierenie s Bohom a zmierenie ľudí medzi sebou sa stane novou kvalitou života. Životom, ktorý je stretnutím, stretnutím s priateľmi.

Kľúčové duchovné body

Jav Medžugoria nami otriasol. Naša generácia zabudla na Boha. Je to ešte horšie: „Zabudli sme, že sme zabudli na Boha!“ V tomto zabudnutí na Boha prichádza k nám v Medžugorí alebo v ústrety. My, ľudia západného sveta, sa máme dobre. Pri dnešných technických možnostiach a pri dobre fungujúcom hospodárstve môžeme my v priemyselných krajinách západného sveta mať skoro všetko, čo si prajeme. Sme presýtení. A napriek tomu nie sme nasýtení. Sme stále hladní, hladní po Bohu. Chýba duchovný rozmer. Na nedostatok strateného duchovného rozmeru nás upozorňujú udalosti v Medžugorí.

Ja sám som bol v roku 1983 po prvýkrát v Medžugorí. Počas jedného zjavenia, ktoré mali medžugorskí vizionári a na ktorom som sa mohol zúčastniť, bol som dojatý Božou láskou, Boh sa ma dotkol. Našiel som to, čo som hlboko vo svojom vnútri hľadal. Vedel som, že tento Boží dotyk, Božiu lásku budem nasledovať. Vtedy som si myslel, že táto skúsenosť bola venovaná iba mne. Dnes po mnohých rokoch, ktoré ma spájajú s Medžugorím, zisťujem, že mnoho ľudí pocítilo na tomto mieste Boha a jeho lásku podobným spôsobom.

Skúsenosť z Medžugoria bola pre mňa i pre mnohých ľudí z celého sveta novým začiatkom. Na tomto mieste našlo veľa ľudí útechu. Útechu tu dnes nachádzajú mnohé matky z Ukrajiny, ktoré sa modlia za svojich synov, čo sú vo vojne. Útechu tu

nachádzajú ľudia, ktorí stratili milovaného človeka. Útechu tu nachádzajú tí, ktorí trpia chorobami dnešnej doby. Medžugorie je miestom, kde sa stretnú bolesti celého sveta. Medžugorie je miestom, kde opäť môžeme dúfať, že sa môžu zahojiť tieto rany. Poslanie Medžugoria je pre nás výzvou, pretože nám ponúka riešenie: obrátenie sa k Bohu pôstom a modlitbou; spoveď ako sviatosť zmierenia s Bohom, ako aj odpustenia bližnému i sebe samému. Boh nám dáva silu a vracia nám skutočnú slobodu.

Skúsenosť Božej lásky cez prítomnosť Matky Božej nám, veriacim, otvára zrak pre Božie milosrdenstvo. Boh chce zahojiť naše rany a chce nás vyviešť zo spleti hriechov. Osobné stretnutie s milujúcim pohľadom Boha nám prinavracia opäť našu dôstojnosť a dáva nám silu, aby sme dokázali odpovedať na jeho lásku. Láska je dávať – skutočný život je milovať. Matka Božia nás upozorňuje na to, že princípom života je láska, ktorá neustále dáva. Kto dáva, je šťastný. Preto život, ku ktorému nás Matka Božia pozýva, je životom v radosť.

Keď niekoho naozaj milujeme, potom chceme byť s ním stále. Boh chce byť stále s nami, lebo nás miluje. Matka Božia neprichádza k nám iba preto, že nás chce pred niečím varovať, ale chce byť stále s nami, lebo nás miluje. Tajomstvo jej tak dlho pretrvávajúcích zjavení je potrebné hľadať v láske. Chce, aby sme aj my stále chceli byť s Bohom, jednoducho lebo milujeme Boha.

Matka Božia si v Medžugorí praje, aby sme spolupracovali s Božou láskou. Kristus nás pozýva, aby sme spolupôsobili pri jeho pláne vykúpenia. Boh by chcel, aby sme sa s ním podieľali na všet-

kom, čo mu patrí, a spolupracovali s ním na všetkom, čo sa odohráva vo svete a v nebi. Ak s ním spolupracujem, potom som v jeho láske.

Matka Božia z Medžugoria nás neúnavne pozýva, aby sme sa úplne odovzdali Bohu. Skutočná láska je úplné vzájomné spolužitie. Ona mi odpovedá na otázku: Kto som? Patrím Bohu a Boh patrí mne. Pochádzam od Boha a prichádzam od neho. Patrím nebesiam a nebesia patria mne.

Vyjadrenia Cirkvi o udalostiach v Medžugorí

Javom Medžugoria sa zaoberali viaceré diecézne a vatikánske komisie. V roku 1991 Juhoslovanská biskupská konferencia zaujala oficiálne stanovisko k udalostiam v Medžugorí. Krátko nato došlo v bývalej Juhoslávii k občianskej vojne, ktorá mala za následok rozpad štátu. Stanovisko bývalej Juhoslovanskej biskupskej konferencie neskôr potvrdila Kongregácia pre náuku viery vo Vatikáne. Učiteľský úrad Cirkvi sa ešte nevyjadril definitívne k udalostiam v Medžugorí, ale oznámil: „Nemožno potvrdiť, že ide o nadprirodzené zjavenia.“ Zvolená latinská formulácia: „non constat de supernaturalitate“ to necháva otvorené; zjavenia v Medžugorí môžu byť nadprirodzené, ale aj nie. Cirkev je tu vedome opatrná. Podľa Kristovho odporúčania „poznáte ich po ich ovoci“ (Mt 7,19) nechce zničiť ovocie. Cirkev je ochrankyňou viery a pravdy podľa slov sv. Pavla: „Ale všetko skúšajte a čo je dobré, toho sa držte!“ (1 Sol 5, 21). Je však povinná jasne pomenovať nesprávne cesty, ktoré sú vždy možné.

V poslednom čase bol na pápeža a Kongregáciu pre náuku viery vyvíjaný tlak pro-

stredníctvom určitých médií, že by sa malo už bezpodmienečne a definitívne vysloviť stanovisko ohľadne nadprirodzenosti javu v Medžugorí. Myslím si, že Cirkev by sa nemala k tomu vyjadrovať, pokiaľ zjavenia ešte pretrvávajú, aby sa nezničilo ovocie. Ovocie je kritériom pravosti takéhoto javu. Cirkev je dokonca povinná za ovocie Medžugoria pastoračne prebrať zodpovednosť a svedomito ich sprevádzať. Lebo Medžugorie sa medzičasom v Cirkvi i vo svete stalo jedným z neprehliadnuteľných hnutí obnovy.

Negatívnym posúdením by sa mohlo znížiť ovocie Medžugoria a to by poškodilo Cirkev. V prípade oficiálneho uznania

môže Cirkev tiež len vysloviť odporúčanie. My, veriaci katolíci, sme povinní prijať evanjelium a náuku Cirkvi a veriť im. Posolstvo zjavení, tak ako aj výpovede svätcov, len nanovo hovoria to, čo je v evanjéliu. Sú aktualizáciou evanjelia pre dnešnú dobu.

Myslím si, že ovocie Medžugoria je pozitívne. Môžeme ho vidieť na množstve ľudí, ktorí pocítili Boha v Medžugorí. Mnohí z týchto ľudí spolupôsobia pri budovaní Božieho kráľovstva a konajú dobro. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach (porov. Mt 5, 16).

Nová kniha: **POSOLSTVÁ**

MEDJUGORJE

POSOLSTVÁ

Posledné vydanie knižky s posolstvami Matky Božej z 25. v mesiaci sme vydali v roku 2011 a už sa rozobralo. Pripravili sme preto nové vydanie, ktoré je doplnené o posolstvá až do konca roka 2015. Knižka obsahuje novú korektúru prekladu jednotlivých posolstiev, aby čo najlepšie vystihovali slová, ktoré dáva Matka Božia prostredníctvom vizionárov v chorvátskom jazyku. Okrem mesačných posolstiev uvádzame aj ročné posolstvá tých vizionárov, ktorým sa skončili denné zjavenia.

Predpokladaný termín vyjdenia knižky je vo februári 2016 a ihneď po vyjdení budeme o tom informovať prostredníctvom našej internetovej stránky www.marianskecentrum.sk. Knižku si možno objednať cez uvedenú internetovú stránku, alebo prostredníctvom objednávkového lístka. Náklady na výrobu predstavujú približne 3,50 EUR.

„Som vd'ačný za každého, kto sa modlí za pokoj!“

29. septembra 2015 viedenský Dóm sv. Štefana opäť otvoril svoje brány pre medžugorské modlitby pokoja. Kardinál Schönborn viedol spolu s ďalšími kňazmi večernú liturgiu a potom nasledujúcu poklonu Najsvätejšej oltárnej sviatosti. Po slávnosti bol hlboko dojatý z atmosféry modlitby v Dóme. Pre našich čitateľov bol pripravený zodpovedať na niekoľko otázok.

Z celého srdca úprimne ďakujeme za váš angažovaný prejav vo viedenskom Dóme sv. Štefana, pán kardinál. Vďaka, že ste otvorili dvere. Čo vám dáva odvahu, že aj tento rok ste umožnili uskutočniť večer modlitieb?

Nie je to otázka odvahy, je to skutočnosť: Dóm v žiaden iný deň v roku nie je taký plný ako na modlitbách pokoja. Nerobíme žiadnu demonštráciu za Medžugorie, modlíme sa za pokoj – robíme práve to, čo od nás žiada Matka Božia v Medžugorí.

My sa modlíme za pokoj! Som dojatý, je neuveriteľné vidieť ako rok čo rok také množstvo ľudí, predovšetkým mladých, príde do Dómu. Program sa začal už o 16.00 h a trval do 22.00 h – a oni sa modlia, zostávajú a spievajú. Modlí sa ruženec, slávi sv. omša, koná sa eucharistická poklona a je aj možnosť vyspovedať sa. Keď už toto niekoho nedojme, tak má srdce z kameňa.

Ako biskup som vd'ačný. Viem, že viedenská medžugorská modlitbová skupina

*„Keď už toto
niekoho
nedojme,
tak má
srdce
z kameňa.“*

Kardinál Christoph Schönborn v rozhovore s Dr. Maximilianom Domejom

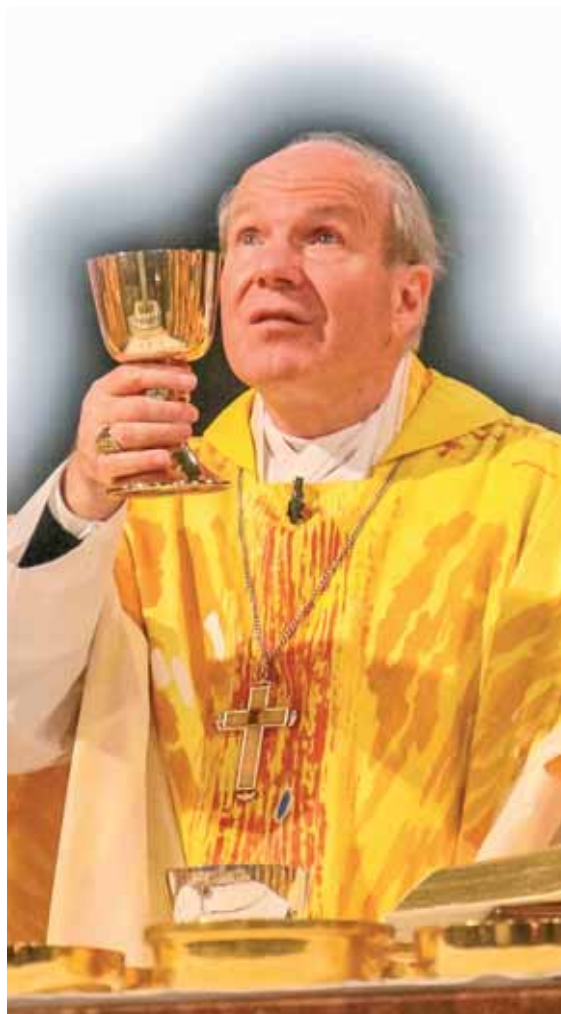
bola založená už v roku 1983. Ako domínikán si spomínam, že v našom kostole ste organizovali pravidelné večery modlitieb. Každý štvrtok večer bol kostol plný. A obdivuhodné na tom je – to je jedno z mnohých pozitív Medžugoria pre mňa, že až dodnes zostali tomu verní. Modlia sa od roku 1983 každý štvrtok, pridalo sa veľa mladých ľudí.

Nemám hrdinský postoj, ale väčší sa teším z toho, že sú, za čo som Bohu nesmierne vďačný. Dnes bolo moje srdce plné radosti a vďaky za toto množstvo ľudí, ktorí sa modlia. Bolo tu prítomných aj 100 ľudí z Ukrajiny, ktorí prekonalí ďalekú cestu, len aby sa mohli zúčastniť na tejto modlitbe pokoja.

Zaujímavé v Medžugorí je, že všetci vizionári si založili mnohodesetné rodiny. Pre budúcnosť Cirkvi potrebujeme celistvé rodiny, v ktorých sa viera žije. Je aj tu pre nás Medžugorie vzorom?

Pre mňa je to dosť silné znamenie. Ježiš sa narodil do rodiny. Bol jediným dieťaťom Matky Božej, ale celé príbuzenstvo v Nazarete, tí, ako hovoríme, bratia a sestry – to bola Ježišova veľká rodina. A on najviac času svojho života prežil v rodine, v činnosti, pri práci, v živote jeho rodiny. Rodina z Nazaretu – nielen tá malá rodina Jozef, Mária a Ježiš, ale aj tá veľká rodina okolo – to je veľmi dôležité poslanstvo pre súčasnosť. Očakávam od biskupskej synody, že povie slová povzbudenie pre rodinu, lebo jedno je isté: neexistuje úspešnejšie spojenie pre ľudí, ako je rodina. Všetci sme sa narodili do rodiny. Všetci máme otca a matku, aj keď sú možno odlúčení. A dúfam, že máme súrodencov, bratrancov, sesternice, ujev a tety, starých

rodičov. A neskôr, po sobáší, pribudne druhá rodina: rodina manžela, manželky. V tejto sieti sme najviac v bezpečí. Väčšími v bezpečí ako v sociálnom štáte. V budúcnosti sa nebude možné spoliehať na štát ako dnes, jednoducho to nevyjde finančne. Ale rodina zostane a stane sa ešte dôležitejšou. Keď synoda o rodine zdôrazňuje, že rodina je dôležitá, dáva tým povzbudenie pre rodinu. Rodina je aj hlavnou témou synody. Zaoberať sa rozvedenými predstavuje tiež dôležitý bod, ale najdôležitejšia otázka je význam rodiny. Rodina je podmienkou prežitia do budúcnosti.

Medžugorie je nádej pre pokoj!

Arcibiskup André Léonard z Mechelen-Bruselu, najmladší zo štyroch synov rodiny z Tournai, pričom všetci štyria synovia sa stali kňazmi.

19. júla 1964 bol vysvätený za kňaza v biskupstve Namur. Najskôr bol docentom a od roku 1976 profesorom filozofie. V roku 1987 bol menovaný za člena medzinárodnej teologickej komisie, poradného grémiu rímskej Kongregácie pre náuku viery. 7. februára 1991 ho pápež Ján Pavol II. vymenoval za biskupa Namuru a 18. januára 2010 ho pápež Benedikt XVI. menoval za arcibiskupa Mechelen-Bruselu. Arcibiskup André Léonard sa zúčastnil na tohtoročnej modlitbe za pokoj v Dóme sv. Štefana. O skúsenostiach z Medžugoria poskytol pre našich čitateľov nasledujúce stanovisko.

Atmosféra Medžugoria bola dnes vo Viedni zreteľná. Moje srdce sa naplnilo radosťou, lebo som sa mohol zúčastniť na modlitbe za pokoj. Bol som už dvakrát v Medžugorí. Po prvýkrát v roku 1984 a po druhýkrát v roku 2000. V tomto jubilejnom roku ma tri dni sprevádzal páter Slavko Barbarič. Bolo to niekoľko dní pred jeho smrťou.

S vizionárom Ivanom Dragičevićom som sa stretol v Beauraingu, známej mariánskej svätyni. Prišiel, aby na pútnickom mieste vydal svoje svedectvo.

Bol som dojatý skutočnosťou, že Panna Mária v Medžugorí vychováva svoj ľud, hovorí k nemu a vedie ho k Ježišovi, a to celkom osobitým spôsobom. Myslím, že nikde na svete nie je pútnické miesto, kam má namierené tak veľa ľudí, aby zažilo sviatosť zmierenia a stretlo sa s Ježišom v Eucharistii. Je to veľkolepé svedectvo

a ja som videl, že pastorácia, ktorá sa rozvíja v Medžugorí, je vzorom a je správne orientovaná na podstatu. Teším sa na toto miesto milosti a teším sa, že môžem ísť v nasledujúcom roku opäť na púť do Medžugoria. Už ako dieťa som samozrejme poznal Máriu – Matku Božiu. Nemodlil som sa však ružencem srdcom. Musím priznať, že skutočne som sa začal zaujímať o Máriu, až keď som mal tridsať rokov. Najskôr rozumovo v teologickej rovine a potom neskôr som to precítil srdcom. Preto som sa začal zaujímať o Beauraing, o miesto zjavenia v mojej predošlej diecéze Namur.

Ale potom v roku 1983, keď som bol rektorom univerzitného seminára na univerzite v Löwene, seminaristi mi nadšene rozprávali o novom mariánskom pútnickom mieste v Medžugorí. Dovtedy som ešte nič nevedel o tomto mieste. A tak

som sa rozhodol v nasledujúcom roku 1984 vycestovať tam, ešte s tromi kňazmi zo seminára, ktorého som bol rektorom.

Boli sme dojatí milosťou tohto miesta. Boli sme vtedy dvakrát pri zjaveniach. Ešte teraz vidím pred sebou malého Jakova. Mariju Pavlovičovú som si vtedy zvlášť všimol. Obdivoval som vnútro tohto dievčaťa, veľmi ma to dojalo. Vymenili sme si vtedy v sakristii zopár slov, a tak som si uchoval hlbokú spomienku na túto návštevu v Medžugorí. Ale aj moja druhá návšteva ma veľmi dojala.

V nasledujúcom roku organizujeme s hnutím *Maranatha Conversion* veľkú medzinárodnú a viacjazyčnú púť do Medžugoria.

Toto hnutie je už viac ako projekt, už je to program. Púte sa zúčastní už ako emeritný biskup Mechelen-Bruselu. Sprevádzanie púte v Medžugorí mi však dodá viac voľnosti pri pobyte na tom mieste. Myslím, že to dojme mnohých ľudí a mnohých to pritiahne. A my sa budeme snažiť o to, aby to bolo naozaj medzinárodné a viacjazyčné. Dúfame aj v medzikonfesionálny kontakt s ortodoxnými, moslimami a židmi. Chceli by sme, aby to oslovilo nielen Katolícku cirkev, ale aj všetkých kresťanov a iné náboženstvá.

Roku 2013 som bol s vizionárkou Vickou Ivankovičovou-Mijatovičovou vo Svätej zemi. Stretli sme sa tam s viac ako dvadsaťtisíc kresťanmi. Boli sme v Galilei, Nazarete a Betleheme. Mali sme možnosť modliť sa s kresťanmi tohto regiónu, ktorí boli v ohrození a pokúsili sa odísť, lebo ich život naozaj nie je jednoduchý. Všimol som si, že prítomnosť vizionárky Vicky

bola povzbudením pre týchto ľudí. Boli veľmi dojatí prítomnosťou zjavenia. Mali sme možnosť zažiť to s mnohými katolíckymi biskupmi a dokonca s jedným ortodoxným biskupom Svätej zeme. Bol to naozaj veľmi dobrý nápad.

Som nadšený, že sa môžem opäť vrátiť do Medžugoria, na toto mimoriadne miesto. Dúfam, že Cirkev podporí toto milostivé miesto. Cirkev ešte nerozhodla o zjaveniach, pretože sa ešte neskončili. No dúfam, že bude aj naďalej dodávať odvahu k pastoračným sprievodom púti. Myslím, že keď cestujem do Medžugoria, Mostaru alebo Sarajeva, miesta, ktoré sú nám veľmi známe z dejín ako voj-

nové konflikty, silne pociťujeme túžbu po pokoji, čo sa stáva znamením našej doby.

Obdivujem odvahu kardinála Schönborna, poznám ho od roku 1988. Sme priateľia a vzájomne sa dobre poznáme. Má jednu prednosť, ktorú ja nemám. Je kardinálom, môže si dovoliť s istou autoritou organizovať oslavy takéhoto druhu vo svojej katedrále. To si vyžaduje odvahu, pretože v Cirkvi to nie všetci pokladajú za dobrý nápad. Skutočnosť, že to robí, je povzbudením, povzbudením zvlášť pre mňa. Pred nejakým časom som sa ho pýtal: „Christoph, radiš mi, aby som organizoval túto púť do Medžugoria, myslíš, že sa mám pustiť do tohto dobrodružstva?“ Odpovedal mi: „Choď tam, choď tam, nemaj strach, len choď!“ Veľmi si cením jeho stanovisko v tejto veci, aj v mnohých iných, ako biskup je vzorom a obdivoval som aj kontakt, ktorý tu má so svojimi ľuďmi.

*„Dúfam,
že Cirkev
podporí toto
milostivé
miesto.“*

Keď sa otvorilo nebo

Panna Mária pozvala a tisíce pútnikov sa znovu zišlo v utorok 29. septembra 2015 na každoročné modlitbové stretnutie vo viedenskom Dóme sv. Štefana pod heslom *Posolstvo pre teba*. Medzi nimi tento raz aj skupina približne 130 hostí z Ukrajiny. Kardinál Schönborn pri tejto príležitosti prvýkrát privítal aj arcibiskupa

Bruselu-Mechelenu Mons. André Léonarda. Medzi modliacimi sa ľuďmi bola prítomná aj vizionárka Marija Pavlovičová-Lunettiová. Na základe nariadenia z Vatikánu momentálne nemôže vystupovať v kostoloch ako vizionárka so zjaveniami. Bola však pozvaná, aby bola svojou osobnou modlitbou prítomná na tomto

tradičnom viedenskom modlitbovom stretnutí za pokoj a aby podala svedectvo o milostivom pôsobení Kráľovnej pokoja – bez toho, aby sa osobitne hovorilo o samotných zjaveniach.

Viac ako tri milióny ľudí sledovalo túto milostiplnú a dojmavú modlitbu za pokoj pomocou internetu a rádia medzi svojimi štyrmi stenami, aby si uctili Matku Božiu a poďakovali sa jej. Medžugorie vo Viedni! Už na začiatku asi šesťhodinovej modlitby zavládla v katedrále zvláštna atmosféra. Plní radosti a očakávania prichádzali deti a starci, zdraví a chorí, kňazi a rehoľníčky k laviciam, sadali si, vyberali ružence a spínali ruky k tichej modlitbe. Táto viedenská modlitba za pokoj je už od svojho začiatku pred ôsmimi rokmi jednou z najväčších náboženských udalostí v Rakúsku. Kardinálovi Schönbornovi sa údaj-

ne rozbúšilo srdce, keď zbadal dóm plný. „Modlíme sa za pokoj v srdciach, za pokoj medzi ľuďmi, vo svete, vo vojnových oblastiach a krízových zónach,“ prízvukoval kardinál. Takto pred 24 rokmi ležal tu v dome na zemi a jeho predchodca kardinál Groër s kardinálom Königom a biskupom Cikriem z Brna mu kládli ruky na hlavu a svätili ho za biskupa. Potom kardinál zdvihol nejaký malý predmet, prívesok, ktorý mu pred pár dňami daroval priateľ pochádzajúci zo Sýrie. Bola na ňom Panna Má-

Vizionárka Marija Pavlovičová-Lunettiová počas zjavenia v dóme.

ria s dieťaťom a na zadnej strane jednoduchý krížik. Kardinál povedal: „Tento prívesok mal jeden sýrsky katolík vždy pri sebe, aj v deň, keď bol pre svoju vieru zavraždený. Matka tohto mučeníka mi dala poslať tento medailón s Pannou Máriou. Je veľmi vzácny, keďže je od mučeníka.“

Tisíce veriacich si tak pripomenuli ťažko skúšaných ľudí vo vojnových oblastiach a modlili sa za všetkých, ktorí trpia kvôli vojne alebo mučeniu. Politikom ešte chýba poznanie a múdrosť, aby mohli slúžiť mieru. Preto znovu a znovu prichádzajú výzvy od našej nebeskej Matky, aby sme sa modlili. Ale okrem túžby po pokoji hnalo tie tisíce ľudí do dómu aj pranie môčť

tu dýchať ducha Medžugoria, stáť pod ochranou Panny Márie a ďakovať jej, že v tejto turbulentnej dobe stojí pri nás a dodáva nám stále novú silu.

Zatiaľ čo vonku pred bránami dómu naďalej hučal bežný každodenný život, zdalo sa, akoby vnútri zastal čas pri všetkých tých z tisícok hrdiel vrúcne vymodlených ružencoch. Akoby sa otvorilo nebo. Akoby Panna Mária zoslala svoje zlaté lúče plné lásky na všetkých prítomných. V nábožnom tichu sme zas a znovu počuli jednotlivé malé deti, ale aj starších ľudí, ktorí na vozíčku zotrvali v modlitbe. „Pre mňa,“ rozprávala jedna mladá doktorka, „bolo toto popoludnie veľkým darom. To, že sa

„V modlitbe som s vami vo Viedni. Sám som sa mohol viackrát osobne zúčastniť tohto nádherného podujatia a teším sa, že budem môčť prísť znovu.“

Vizionár Ivan Dragičević

tak veľa ľudí zúčastnilo tohto modlitbového stretnutia, naozaj mnou pohlo. Myslím si, že v našich srdciach je prítomná veľká túžba po pokoji a túto túžbu môže utíšiť jedine Boh. A to aj cítime. Matka Božia nás toto popoludnie obdarovala a požehnala, za to som jej vďačná.“ Tieto dojmy odrážajú, čo si asi mysleli aj ostatní prítomní. V osobnom pozdrave z USA pre Modlitbovú akciu Viedeň vyjadril vizionár Ivan Dragičević svoje hlboké spoločenstvo s modlitbou za pokoj v dóme: „V modlitbe som s vami vo Viedni. Sám som sa mohol viackrát osobne zúčastniť tohto nádherného podujatia a teším sa, že budem môcť prísť znovu.“

Kardinál Schönborn spomenul vo svojej veľmi osobnej kázni veľké množstvo mučeníkov týchto dní. V mnohých častiach sveta sa nad nimi otvára nebo. „To, čo vyzera ako porážka, je v skutočnosti kyslíkom pre tento svet – čerstvým vzduchom, otvoreným nebom. Svedectvo o Kristovi nám otvára nebo nad hlavami. Aj v Eucha-

ristii je otvorené nebo,“ povedal kardinál. „Uvidíte otvorené nebo a anjelov vystupovať a zostupovať na Syna človeka. Keď teraz slávime Eucharistiu, tak je práve otvorené nebo. Všetci anjeli a svätí sú tu! Celé nebo je tu, keď slávime Eucharistiu. Nebo je otvorené nad nami. Ježiš je tu. Nebo je otvorené nad nami!“

Kardinál potom hovoril, že nebo je otvorené aj vtedy, keď Ježiša stretávame v chudobných. „V týchto dňoch máme pred sebou veľkú výzvu. Predvčerom dobyl Taliban jedno mesto v Afganistane a odvtedy sú státisíce ľudí na úteku. Tak skoro sa to nezastaví, bude to pokračovať. Je toľko núdze vo svete... Otázkou nie sú štatistiky. Otázka je, či vidíme jednotlivca – a hoci je ich tak veľa – a v ňom človeka. Rodičia s deťmi, starí, mladí, všetci sú to ľudia, jednoducho ľudia. Čo ste urobili najmenšiemu z mojich bratov, mne ste urobili,“ apeloval kardinál Schönborn. Toto je šanca, toto je milosť. Je to obrovská výzva pre Európu. „Ale možno takto Európa získa znovu otvorené nebo nad sebou. Preč od egoizmu, preč od sebeckva.“

Hlboko pôsobivý bol moment, keď sa desiatky kňazov náhlili na rôzne miesta medzi veriacimi, aby rozdávali sväté prijímanie. Pri nádhernej hudbe huslistky Melindy Dumitrescu, hudobníkov a veľkého zboru, ktorý znovu a znovu spieval hymny pútnického miesta, sa veriaci vnorili do tichej adorácie. Pôsobivé bolo tiež, ako kardinál potom pomalým krokom niesol monštranciu s Najsvätejšou oltárnou sviatosťou tmavým chrámom a žehnal ňou prítomných. Vo vzduchu sa vznášala vôňa kadidla a sviečok. V srdciach sa šíril očisťujúci pokoj. V mnohých očiach sa odrážala Božia láska. Akoby bolo nebo práve otvorené...

Slávnosť

Povýšenia Svätého kríža

13. septembra 2015

Matka Božia si zvolila Vrch zjavenia, avšak vždy ukazuje na Križevac. Pretože z kríža prúdia mnohé milosti a bez kríža nemožno žiť. Len cez kríž prichádza Svetlo, ktoré premáha smrť.

33-1933

PARCEWA
GUPA
ROWROWA

Apparuit – zjavilo sa

**tak sa píše v druhom
čítaní z Listu svätého
apoštola Pavla Títovi
3, 4-7 pri rannej
Vianočnej liturgii**

To je to podstatné, najvýznamnejšie, všetko prevyšujúce zjavenie v celých svetových dejinách. Pavol to píše tak neprekonateľne a jedinečne v Liste Títovi 3, 4-5: „Ale keď sa zjavila dobrota Boha, nášho Spasiteľa, a jeho láska k ľuďom, spasil nás nie pre spravodlivé skutky, ktoré sme my konali, ale zo svojho milosrdenstva.“

Keď počujeme slovo „zjavenie“, mali by sme myslieť predovšetkým na toto miesto z Biblie, kde sa píše o príchode dobrotivé-

ho a priateľského Pána na túto zem pre našu spásu. A tak my kresťania sme slobodné a radostné stvorenia. Ak nie sme, tak sme kresťanskú vieru ešte vždy správne nepochopili.

Stojíme vo svetle Ducha Svätého vďaka pôsobeniu Ježišovej milosti, preto nie sme odkázaní na ďalšie zjavenia, hoci sa nimi môžeme cítiť povzbudení. Sme vďační za miesta milosti ako Lurdy, Fatima, Guadalupe, ale aj Medžugorie, hoci tu je Cirkev ešte opatrná s nejakým definitívnym po-

súdením. Dôležité je, aby sme aj dnes žili Kristovo poslanstvo, nasávali Sväté písmo, ako keby nám bolo zoslané len dnes. K tomu nás povzbudzujú tieto milostivé miesta a završuje aj slová Panny Márie. Je to taká nežná pripomienka na Ježiša, aby sme naňho nezabudli, ale znovu ho objavili v modlitbe, vo svätej omši, pri spovedi, v Písme, pri pôste... To platí pre vizionárov rovnako ako pre nás. Všetci sme rovnako zachránení vďaka milosrdenstvu nášho Pána Ježiša Krista. To nesmieme nikomu uprieť. Naopak musíme každému dať dostatok dôvery v tom, že hovorí pravdu a chce len to najlepšie. Takto aj každý zo šiestich vizionárov z Medžugoria ide pokojne a premyslene svojou cestou, všetci v rodinách so svojimi vrcholmi aj hĺbkami, tak ako každý.

Takto odovzdávajú svedectvo o tom, ako

je práve dnes dôležité mať odvahu viazať sa a mať odvahu prijať deti. Takto sa ukazuje dobrota nášho Spasiteľa, Ježiša Krista a jeho priateľstvo k ľuďom. To je základ, na ktorý odkazuje všetko ostatné. Šiesti vizionári neúnavne prívukujú toto: Ježiš je stredom, Ježiš je ťažiskom, okolo ktorého sa všetko točí a na ktoré neustále ukazuje aj jeho Matka.

Iba takto môžeme pochopiť Vianoce, iba takto môžeme správne pochopiť mariánske zjavenia. Iba vo svetle Božej dobroty a lásky môžeme správne rozumieť rodinám i spoločenstvám a pomáhať im v rozličných ťažkostiach. Iba takto dôjde k Vianociam vo všetkých ľudských srdciach, iba keď sa otvoríme zjaveniu nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.

Dr. Ignaz Hochholzer

Dr. Ignaz Hochholzer spolu s kňazmi v sprievode v Dóme sv. Štefana

Spomienka na pátra Slavka Barbariča k pätnástemu výročiu jeho úmrtia

Rozhovor s profesorom
pátram DDr. Andresom Reschom
viedla Elfriede Langová-Pertlová

Páter prof. Andreas Resch patrí ku komunite redemptoristov v Innsbrucku. Je zakladateľom a vedúcim Inštitútu pre hraničné vedy v Innsbrucku.

Dlhé roky bol aj profesorom klinickej psychológie na Pápežskej lateránskej univerzite v Ríme, kde sa zaujímal aj o paranormálne javy mimo hraníc nášho bežného vnímania. Keďže dobre poznal pátra Slavka, poprosili sme ho o rozhovor.

Pán profesor, vieme, že ste dobre poznali pátra Slavka. Čo vám ho dodnes osobitne pripomína a čo si o ňom myslíte?

Páter Slavko bol, to musím povedať otvorene, podľa mňa svätec, a to z dvoch dôvodov. Svojho času som s ním intenzívne pracoval a všimol som si, že uňho boli dva momenty veľmi výrazné. Na jednej strane to bol jeho vedecký postoj, práve čo sa týka zjavení v Medžugorí. Ako psychológ a vzdelaný vedec sa veľmi snažil vylúčiť podľa pravidiel Katolíckej cirkvi všetko, čo by mohlo vykazovať formu obyčajného zdania alebo klamu, a osobne sa za to veľmi zasadzoval. A tak bol na jednej strane, nazvime to tak, prísny pozorovateľ, vedec a znalec ľudí.

Na druhej strane zažil vďaka tomuto precíznemu postupu práve pri zjaveniach v Medžugorí, pri ktorých bol v tesnom kontakte s jednotlivými vizionármi, že tu ide o Božie pôsobenie na svet. Toto pôsobenie, ktoré on osobne práve takto chápal

a ani nemohol inak posúdiť, sa hlboko zapísalo do jeho vnútra. A tak žil v podstate na dvoch rovinách: Na jednej strane osobne hlboko ponorený do Božej lásky a veda sa potom stala skôr takou vedľajšou vecou, akoby hrou, ktorú musel hrať navonok.

Ale pokiaľ viem, tak páter Slavko sa obrátil vtedy na vás s prosbou o vedecké vyšetrenie vizionárov.

Áno, vtedy ma naozaj poveril vykonať toto vyšetrenie. Nechcel ho pre seba, veď on zažil celú tú dynamiku zjavení ako nikto iný, ale chcel ho, aby mohol svetu ukázať: Urobili sme všetko! A nielen svetu, ale aj Cirkvi. Do toho vložil takmer celý svoj život, dokonca tak, že ho nakoniec musel predčasne opustiť.

Práve ste vykreslili pátra Slavka vo dvoch jeho významných črtách: ako hlbokého človeka a ako vedca. Osobne ho považujete za svätca. Svätí pô-

sobia ako vzory. Čo sa podľa vás môžeme naučiť od pátra Slavka?

Jednak sa od neho môžeme naučiť vnútornej pevnosti vo viere a zároveň spôsobu, ako vylúčiť každú ľahkovernosť pomocou hlbokého pozorovania konkrétnej situácie. Keď však na základe mnohých pozorovaní, nazvime ich fakty, zistíme, že tu za tým stojí niečo božské, vtedy je na mieste plné nasadenie pre vec.

Ľudia ako páter Slavko to so svojou priamočiarosťou v živote nemajú vôbec ľahké. Spoločnosť ich často vníma ako nepohodlných.

Áno. Z tohto dôvodu musel viesť aj páter Slavko takmer osamelý život, keďže nenašiel podporu vo vlastných radoch. Dokonca ani u vedúcich predstaviteľov Cirkvi, naopak mu často hádzali polená pod nohy. Ale najhoršie podľa mňa bolo, že bol odvolaný z Medžugoria, načo zomrel, a zrazu sa na pohrebe objaví biskup, ktorý ho preložil a ktorý mu najprv odňal povolenie svedeať a potom ho dokonca v ordináriu ani neuvádzal ako kňaza. Tu prichádzame k bodu, kde s pátrom Slavkom absolútne súhlasím, že si v tomto okamihu mohol povedať: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta.“

Aký bol váš osobný vzťah k pátrovi Slavkovi?

Osobne som bol jeho dobrým priateľom. Vlastne to bolo práve v tejto izbe, keď mi zavolať, aby som spravil ono vyšetrenie. Ale mne sa do toho vôbec nechcelo. Potom ma svedomie prinútilo súhlasiť, keďže som sa v tej dobe v Ríme na Lateránskej univerzite venoval tejto oblasti. Páter Slavko potom môj výskum plne podporoval. Vždy bol prítomný pri konkrétnych tes-

toch a všetko pozoroval. Žiaľ, odišiel na večnosť príliš skoro.

Pán profesor Resch, ako ste sa do počuli o jeho smrti a ako ste prijali túto smutnú správu?

Zavolať mi páter Ivan Landeka, vtedajší farár v Medžugorí. Povedal mi, že páter Slavko náhle zomrel na Križevci. Aj túto tragickú správu som sa dozvedel v tejto miestnosti a zostal som šokovaný. Znamenalo to pre mňa stratu dôležitej opory a priateľa, ktorého som v živote našiel a o ktorom som vedel: na neho sa môžem vždy dokonale spofahnúť.

Aké to bolo pracovať s pátrom Slavkom? Nemali ste nikdy problémy?

Spolupráca s ním bola veľmi príjemná a povzbudzujúca. Tu som naozaj nemal žiadne problémy. On bol skutočný vedec a to znamenalo, že výskum musel byť absolútne presný, v tomto sme sa dokonale zhodli. Pravdepodobne sme mali rovnaký

postoj. On už vtedy prizval Kongregáciu pre náuku viery, konkrétne vtedajšieho kardinála Ratzingera, aby prišli pozorovať naše testy, prípadne aby poslali niekoho, kto na ne dohliadne. Potom sa mi ozval neskorší štátny sekretár kardinál Bertone, že tento návrh pokladá za správny a že nám želá veľa šťastia pri práci. Síce potom nikto neprišiel, ale to bolo pre nás úplne druhoradé. Pre nás bolo dôležité, že pracujeme v plnej spolupráci s Cirkvou, ale aj Cirkev musí mať podklady, ktoré dokážu vedecky obstáť.

Myslíte si, že je v poriadku, že nikto na pozorovanie testov neprišiel?

To je jednoducho tak. Ani jeden z nás nepatril k takzvanej hornej vrstve cirkevnej politiky. Práve naopak, my dvaja sme boli úplne mimo tejto politiky, lebo sme tvrdili, že platia iba fakty a viera. Potom to bolo tak, že pri šetrení v Medžugorí – to už boli ďalšie vyšetrenia vizionárov – doktor Galiardi, ktorý s nami úzko spolupracoval, na nás práveže vytváral tlak, aby sme išli za mostarským biskupom. Ja som na to povedal: Ja som dostal iba príkaz vykonať vyšetrenia a predložiť výsledky – mimo akejkoľvek cirkevnej politiky. Takže sme tam nešli. Ale keďže sme „nesledovali nejakú líniu“, tak sa celý výskum, ako by som to povedal, zamlčal. Ale napriek tomu je tu!

Ako vôbec došlo k tomu, že vás poverili viesť toto vyšetrenie po tom, čo to Viedeň odmietla?

Áno, v zásade ste vy na príčine, lebo ste poradili pátrovi Slavkovi, aby sa obrátil na mňa. Potom ste ma pozvali, aby som šiel do Medžugoria. Po nejakom čase som si povedal: Aby som bol úprimný a čestný,

tak tam musím ísť, musím to vidieť. Vtedy som veci na 90% pozoroval a na 10% prežíval. Ďalší raz sa to už otočilo: na 90% som slávil s ostatnými, na 10% pozoroval. A tak som to pátrovi Slavkovi potvrdil, a síce kvôli vlastnému svedomiu. Páter Slavko povedal: „My františkáni sme povinní tu niečo predložiť.“ A vtedy som k nim pocítil solidaritu a súhlasil som. Dnes musím povedať: Bolo to absolútne správne, aj keď to navonok a v cirkevnej politike veľa nespravilo, ale nepriamo to niečo ovplyvnilo.

Vy ste boli často poverení aj z Ríma, aby ste preskúmali paranormálne javy, pretože spadali do vašej vedeckej činnosti. Svätcom sa pripisujú rôzne atribúty. Aký atribút by ste priidelili pátrovi Slavkovi, keby raz došlo k svätorečeniu?

Bol by to atribút absolútnej lojality k Cirkvi, ďalej absolútnej osobnej zodpovednosti voči vlastnému presvedčeniu a viere a napokon atribút podpory riešenia problémov, ktoré vznikajú v rámci Cirkvi, špeciálne v prípade vizionárov z Medžugoria. A to nie sám kvôli sebe, ale preto, aby pomocou faktov presvedčil celý vedecký svet a tiež Cirkev, že by bol problém proti tým faktom niečo povedať. To bol aj dôvod, prečo sa celá kritika tohto výskumu pohybovala úplne na povrchu. Vo vnútri veci nebolo možné nájsť závažný problém.

Bol tento výskum doteraz vôbec najväčší, najrozsiahlejší a najfundovanejší, aký sa v celej veci uskutočnil?

Áno, samozrejme sme mali aj šťastie, že som osobne poznal oboch doktorov, doktora Galiardiho a doktora Magnelliho,

lebo oni boli v podstate vedúci Inštitútu pre výnimočné stavy vedomia v Miláne. Vďaka nim sa potom podarilo doviest dvanásť lekárov, dvoch psychológov a jednu vedeckú asistentku, aby sa začal tento výskum, a to vo forme, aká dovtedy nemala obdoby a aká by sa finančne nedala zaplatiť. Samozrejme, že Cirkev by v takom prípade musela zaplatiť veľa peňazí, ale my všetci sme až na nejaké výnimky pracovali za „Pán Boh zaplať“! Ja som za to nedostal nič a ani som nechcel, lebo to bola služba, služba Bohu.

Páter Slavko je v nebi, Matka Božia nám odovzdala túto správu v jednom jej posolstve. Napriek tomu sa zdá, že ste s ním naďalej spojený?

Moje spojenie s pátrom Slavkom trvá. On patrí k osobnostiam, aké stretnete v živote iba zriedka a pri ktorých sa takpovediac stretáva nebo so zemou, lebo cítite: Tu je muž dokonale zrastený s nebom, ale aj absolútne schopný a pripravený zvädzať „boje“ tu na zemi.

Ale aj vy ste, pán profesor, minule rozprávali, že ste po istom zážitku viac udomácnení hore v nebi ako tu na zemi.

To, čo práve naznačujete, sa týka jednej udalosti, keď som sa kvôli istej parazitologickej infekcii ocitol takmer na konci života. Vtedy som zažil takzvanú klinickú smrť. To znamená, že zrazu som vstúpil do akejsi priestorovej a časovej prázdnoty a zažíval som nekonečný pocit šťastia, čosi, čo sa v tele nedá zažiť. Formovaný týmto zážitkom je mi prirodzene ľahšie pochopiť javy, ktoré zažívajú vizionári, napríklad tí z Medžugoria. Vtedy som aj s nimi všetkými o tom intenzívne hovoril. Aj oni zažívajú

tento vstup do bezpriestorovosti, kde niet ani času, keď hovoria s Matkou Božou. Tento zážitok formuje celý ich život. Aj pre mňa je táto klinická smrť nezabudnuteľná a povedal by som, že zmenila môj život.

Ako sa to prejavuje vo vašom všednom živote?

Áno, vďaka tomuto zážitku sa stalo skutočnosťou, že teraz žijem väčšmi na druhom svete ako tu. Viem tiež, že tam uvidím pátra Slavka a už sa na to veľmi teším, keď ho stretnem. Teraz aj lepšie rozumiem, že páter Slavko nasadil život za pravdu, ktorá bola preňho nemenná. Za túto pravdu nasadil svoj život. Pre ňu spravil všetko. Takže by sa dalo povedať, že keď prišiel čas, tak mu Pán Boh povedal: Svoju úlohu si splnil. Teraz poď ku mne! Hoci jeho smrť pôsobila navonok ako blesk z čistého neba a pre mnohých zostala nepochopiteľná a bolestivá. Páter Slavko splnil svoju úlohu a teraz je na druhých, aby v jeho diele pokračovali.

Dieťa moje, máš už dost? Vrát sa ku mne!

Priateľ Medžugoria páter Damir Pavič sa narodil 9. 11. 1971 v malej dedinke Vareš v Bosne a Hercegovine, kde strávil detstvo a kde vychodil aj školu. V mladosti prichádzal pri hľadaní svojej cesty často aj do Medžugoria, až zacítil v srdci volanie ku kňazstvu. Jeho cesta k nemu nebola ľahká, ale s Pannou Máriou sa vždy cítil v bezpečí a ona stála pri ňom vždy, keď padal. Matka Božia mu pomohla znovu vstať a pokračovať v ceste. Jeho cesta bola dlhá, ale napriek všetkým pokušeniam sa stal kňazom.

Tvoj život je výnimočným spôsobom spojený s Medžugorím a Matkou Božou. Kedy si sem prišiel po prvý raz?

V Medžugorí som bol prvýkrát ako dieťa s mojou mamou a veľmi dobre si pamätám na tieto návštevy Medžugoria, ktoré sa hlboko vryli do môjho srdca. V rodine sme sa každý večer spoločne modlili ruženec.

Ale keď som prišiel prvýkrát do Medžugoria, zažil som krásu tejto modlitby a jej radosť a pocítil som, že sa nemusím modliť len jeden, ale viacero ružencov. Moja prvá skúsenosť s Medžugorím bol práve zážitok modlitby. Aj keď som sem prišiel už ako študent teológie, zostalo pre mňa miestom, kde sa môžem modliť srdcom

a kde dokážem načerpať novú životnú silu. Nevieť, prečo to tak je, ale veľa ľudí vám potvrdí, že v Medžugorí sa dá najľahšie modliť. Je to akoby vám nejaká neviditeľná sila pomáhala ľahšie sa modliť.

Ako si prvý raz pocítil povolanie ku kňazstvu?

Keď som chodil na strednú školu, celý čas som v sebe cítil taký nepokoj. Nedávno som v jednej kázni v Medžugorí hovoril, že moje meno je Damir a to znamená v chorvátčine osobu, ktorá dáva pokoj (Da-Mir). Ja som však vtedy cítil nepokoj. Cítil som sa, akoby som nenašiel svoje miesto pod slnkom. Iba v Medžugorí som sa cítil dobre a tam mizol aj tento nepokoj

vo mne. Ale ja som ani naďalej nevedel, čo mám so sebou robiť. Pri modlitbe a pôste v Medžugorí a počas výstupu na Križevac a Podbrdo mi naraz napadla myšlienka, či nechcem byť kňazom. Akoby mi ju našepkala Matka Božia. To nebola žiadna priama reč od Panny Márie, ale ja som cítil v srdci jej slovo a volanie, či by som sa nechcel stať kňazom. Počas pobytu v Medžugorí som nad tým dlhšie uvažoval a pýtal sa: Prečo nenasleduješ volanie, ktoré cítiš vo svojom srdci?

Ako pokračovala tvoja cesta po tom, čo si zacítil v sebe toto volanie?

Keď som sa z Medžugoria vrátil domov, rozhodol som sa vstúpiť do františkánske-

ho chlapčenského seminára vo Visokom. Roku 1992 po ukončení postulátu a noviciátu som rok študoval teológiu v Ljubljane, kde som ukončil prvé dva semestre štúdia. Na začiatku to bolo veľmi pekné, kým ma držal duch modlitby a dokiaľ som bol v milosti. Ale keď som začal študovať, tak som začal zanedbávať modlitbu. Modlitba bola u mňa stále zriedkavejšia a miesto modlitby srdcom som sa modlil iba perami. Začal som v sebe pochybovať a pýtať sa, či je možné, že by som napokon nemal povolanie za rehoľného kňaza – možno to bola iba nejaká chvíľková túžba. Počas tohto obdobia pochybností sa začala aj vojna v Bosne a Hercegovine. Moja rodina bola prenasledovaná a vo

mne sa zrazu všetko zrútilo. Prestal som sa modliť a kládol som si mnoho otázok, na ktoré som nenachádzal odpoveď. Upadol som do duchovnej krízy. Okrem toho ma príťahoval aj svetský život. V tomto stave som sa v roku 1993 rozhodol opustiť františkánov.

Čo sa stalo potom, čo si opustil spoločenstvo?

Po tomto odchode prišla perióda hľadania sa, takého túlania a blúdenia, ale nielen toho, ale osobného dozrievania. Moja cesta hľadania trvala sedem rokov. Pritom som sa cítil tak, akoby ma Boh opustil, podobne ako opustil proroka Jonáša,

keď ušiel od toho, k čomu ho Boh povolal. Okrem toho Boh dopustil, aby som blúdil ako márnratný syn, aby som potom prijal jeho lásku a volanie. Bolo to, ako keby mi po rokoch blúdenia povedal: „Máš už dosť tohto života, ktorý vedieš? Poď a vráť sa ku skutočnému životu.“ A po všetkých tých rokoch som sa vďaka Matke Božej a Medžugoriu v roku 2000 vrátil medzi františkánov a pokračoval som v štúdiu teológie v Sarajeve. Ukončil som ho v roku 2005 a v tom istom roku som bol aj vysvätený za kňaza. Dnes ďakujem Bohu a Matke Božej za to, že som už desať rokov kňazom.

To znamená, že ty si vďaka Medžugoriu v roku 2000 znovu vstúpil medzi františkánov?

Zatiaľ čo som sa sedem rokov túlal po svete, Matku Božiu a Medžugorie som nikdy neopustil. Často som sa vracal do

Medžugoria a neustále som premýšľal o tom, čo som zažil. Znovu som sa začal modliť a v modlitbe som začul rovnaký hlas v srdci. Povedal by som, že to bol hlas Márie, ktorý mi vrazil: „Dieťa moje, máš už dosť? Vráť sa ku mne!“ Ale ono nebolo ľahké vrátiť sa, lebo som žil svetským životom. Poznal som dievča, ktoré ma veľmi milovalo a čakalo na svadbu so mnou. Ale okrem lásky, ktorú som k nej cítil, som

znovu zažíval aj ten nepokoj, keď som premýšľal o kráse Božieho volania, pre ktoré som ostal hluchý. Vedel som, že zostanem v živote nešťastný, keď sa rozhodnem pre manželstvo. Po dlhom premýšľaní som sa rozhodol a vrátil do toho

istého spoločenstva, z ktorého som predtým odišiel.

Ako zažíváš dnes už ako kňaz Medžugorie, miesto milosti?

Medžugorie vidím predovšetkým ako veľké znamenie a veľké varovanie pre túto dobu. Ľudia sa často pýtajú, prečo je v Medžugorí toľko zjavení. Niekde som nedávno čítal, že v osemnástom storočí bolo 31 zjavení, v devätnástom 106 a v dvadsiatom 427. Vnímam Medžugorie ako páľčivú nevyhnutnosť, ako vážne varovanie celému ľudstvu a Cirkvi, že sa musíme vrátiť k Bohu a dať ho naspäť na prvé miesto. Medžugorie sa stalo školou modlitby. Volanie Medžugoria je volaním k modlitbe, preto nám Matka Božia v posolstvách neustále opakuje: Modlite sa, modlite sa, modlite sa! Mali by sme znovu obnoviť ten zabudnutý zvyk a modliť sa v rodinách spoločne ruženec. Putovať do

Volanie z Medžugoria
je pozvaním
k modlitbe:
**MODLITE SA,
MODLITE SA,
MODLITE SA!**

Medžugoria znamená pre mňa robiť si osobné duchovné cvičenia, zažiť duchovnú obnovu. Preto keď mám len trochu času, tak sem rád idem na jeden alebo dva dni a vraciam sa plný sily a nadšenia. Jednoducho cítim blízkosť Matky a toto mi veľmi pomáha v mojom kňazskom živote.

Ty nechodíš iba sám do Medžugoria, ale vodiš so sebou aj mladých ľudí.

Skúšam sprostredkovať mladým ľuďom to, čo som sám prijal a zažil. Pre mňa znamená Medžugorie veľa, lebo mi v živote veľmi pomohlo a v časoch krízy ma priviedlo na správnu cestu. Práve toto sa snažím odovzdať aj mladým. Vidím, ako veľa mladých ľudí je dezorientovaných a nevedia, čo so životom. Možno nejakí z nich majú aj duchovné povolanie. Som presvedčený, že Mária im pomôže nájsť cestu tak, ako pomohla aj mne.

Vždy si všimnem, že mladí, keď sa vrátia z Medžugoria, sú iní. Začnú sa modliť, pravidelne chodia na spoveď a na svätú omšu. V tom vidím ovocie Medžugoria.

Ako hodnotíš negatívne správy o Medžugorí v médiách?

Myslím si, že v médiách sa nešťastným spôsobom vytvára veľmi skreslený pohľad na Medžugorie a ľudia sa potom pýtajú, kedy Cirkev už uzná Medžugorie a či ho pápež zakáže. Tým sa stráca to najdôležitejšie z Medžugoria, a to je jeho poslanstvo. Medžugorský farár to vystihol presne, keď povedal, že Medžugorie nie je pre Cirkev problémom, ale milosťou. Ježiš hovorí v evanjeliu: „Podľa ovocia ich poznáte.“ Ja by som k tomu ešte pripojil onú radu múdreho Gamaliela, ktorý Židom povedal: „Ak je toto dielo od ľudí, rozpadne sa, ale ak je od Boha, nebudete ich môcť rozvrátiť.“

Môj osobný názor je, že Medžugorie je Božím dielom a ak je to naozaj Božie dielo, tak ho nikto nebude môcť zničiť.

Čo je podľa teba najvýznamnejšie poslanstvo Medžugoria?

Poslanstvo Medžugoria je pripomienkou toho, čo Ježiš už raz povedal a na čo sme my zabudli. Aj najväčšie osobnosti cirkevných dejín ako napríklad svätý František alebo iní svätí neprinesli žiadne nové poslanstvo, ale dokázali vierohodne žiť tie najväčšie poslanstvá evanjelia. My dnes nepotrebujeme vymýšľať žiadne nové metódy ako zachrániť Cirkev, my sa musíme iba vrátiť k evanjeliu – a to robí Matka Božia. Ako Matka nás, svoje deti, neustále pozýva, aby sme sa vrátili k evanjeliu jej Syna. Robí to s láskou a kto má srdce dieťaťa, ktoré počúva svoju mamu, ten tomu bude, myslím si, ľahko rozumieť. Kto očakáva od Medžugoria viac, napríklad záračné znamenia, ten sa mylí.

V tomto rozhovore si viackrát spomínal modlitbu srdcom. Môžeš nám z vlastnej skúsenosti povedať, čo to znamená modliť sa srdcom?

Modlitba srdcom by mala byť práve takou modlitbou, akú nás naučil samotný Ježiš. Modlitba musí vychádzať z čistého srdca a to príde vtedy, keď sa človek vyspovedá, keď sa zmieri s Bohom a blížnymi. Modlitba je rozhovor s Ježišom. Takáto modlitba človeka zmení. Keď sa začíname modliť, musíme cítiť, ako horí naše srdce, že sa ponárame do modlitby a nepakujeme iba prázdne formy. Modlitba jednoducho musí človeka meniť k lepšiemu. V modlitbe nám Boh ukazuje cestu. Človek môže dlhý čas premýšľať a plánovať: Budem sa modliť, budem sa modliť.

Ale pokiaľ s modlitbou nezačne, nestane sa nič.

Keď s modlitbou naozaj začneme, uvidíme, čo je to pravá, úprimná modlitba. O modlitbe nemôžeme teoretizovať, jednoducho s ňou musíme začať.

O tebe sa dá povedať, že si stal mariánskym kňazom.

Porozprávam aj vám jednu príhodu z môjho života, ktorú som nedávno rozprával pri kázni na svätej omši v Medžugorí. Keď som bol dieťa, tak som veľmi ochorel a moja mama mala veľmi zvláštny sen. Vo sne videla Matku Božiu na koči, ako prechádza našou dedinou. Matka Božia sa pýtala mojej mamičky, prečo plačiem. Mama išla za kočom a povedala Matke Božej, že som chorý. Nato Panna Mária povedala: „Nemaj strach, odovzdaj to dieťa mne.“ Počas celých tých rokov som o tomto sne mojej mamy nevedel, vyrozprávala mi ho až nedávno. Viem, že moja mama vtedy nerozumela, čo jej to Matka Božia povedala, ale keď som sa stal kňazom, tak to určite pochopila. Potom, čo mama vyrozprávala tento sen, začalo byť aj mne jasné, prečo celý život až dodnes cítim, že mi je Panna Mária nablízku. Preto môžem pravdivo tvrdiť, že Matka Božia si ma vyvolila a že som sa preto stal kňazom.

Mať pri sebe matku a cítiť jej prítomnosť, to znamená vždy veľkú ochranu. Preto vždy nosím ruženec okolo krku a snažím sa ho modliť každý deň. Jednoducho cítim, že to bez Matky nejde. Jej teplo, materinskú lásku, útechu a rady potrebujem vždy. Keď zhršíme, keď padneme, Matka nikdy nekričí a nepýta sa, ako sme to mohli urobiť, ale vezme nás ako dieťa a hovorí: „Deti moje, choďte sa vyspove-

dať a začnite odznova.“ Vidíte, to je Matka, ktorá nás nikdy neopustí, ale sa za nás neustále modlí a prosí za nás svojho Syna. Túto Máriinu lásku som vo svojom živote zažíval často.

Per Mariam ad Jesum, teda cez Máriu k Ježišovi.

Tí, ktorí hovoria, že sú kresťania, teda patria Kristovi, ale Ježišovu Matku odmietajú, sa hrozne mýlia. Je mi ich dokonca ľúto a modlím sa za nich, lebo sa veľmi mýlia, keď si myslia, že môžu mať Ježiša bez Márie. To je takmer nemožné. Pozrite sa, ja som práve toto zažil v mojom vlastnom živote, že najľahšie je prísť k Ježišovi cez Máriu. Mnoho svätých potvrdilo, že najistejšia a najľahšia cesta k Ježišovi a k jeho srdcu je, keď k nemu prideme cez jeho Matku, lebo ona je sprostredkovateľka všetkých milostí.

Niektorým nestačí, že Matka Božia už tak veľa rokov pozýva k obráteniu a pokoji. Zjavenia, ktoré trvajú už tak dlho, nás varujú, že táto doba je veľmi vážna, že situácia je alarmujúca a že by sme nemali ignorovať volanie Matky. Nemusíme sa čudovať, prečo mnohí odmietajú posolstvo, aby s Bohom preživali svoj život. Tak to bolo aj v Ježišových časoch. Vyzýval k obráteniu a vykonal mnohé zázraky. Žil medzi ľuďmi, oni mali možnosť vidieť Božieho Syna pri práci, ale to nestačilo. Medžugorie je veľkou milosťou a v týchto ťažkých časoch varovaním pre celý svet. Myslím si, že je najvyšší čas, aby sme sa vrátili na Božiu cestu spásy. Nie je dobré ignorovať hlas z neba.

**Rozhovor s pátrom Damirom Pavičom
viedol Mag. Vitomir Damjanovič**

Za Medžugorie som nesmierne vďačný

Medžugorský farár P. Marinko Šakota pri modlitbe za pokoj v Dóme sv. Štefana vo Viedni

Som šťastný, že ako medžugorský farár sa môžem zúčastniť tohto nádherného modlitbového večera. Zažil som Medžugorie vo Viedni. Všetko to, čo sa pociťuje v Medžugorí, prežívame dnes večer aj vo viedenskej katedrále. Krása modlitby sa odzrkadľuje na tvárach. Možno pozorovať, ako kardinál Schönborn hlboko vo vnútri prijíma posolstvo pokoja. Kardinál Schönborn je opravdivý kňaz, muž modlitby a vyžaruje skutočného Ducha, ktorého pociťujeme aj v Medžugorí.

Pre pochopenie Medžugoria je dôležité, aby sme toto miesto osobne navštívili, nechali na seba pôsobiť jeho atmosféru a aktívne sa zúčastnili na večernom programe: na modlitbe ruženca, svätej omši a modlitbe za uzdravenie. Tak sa spozná skutočné Medžugorie. Inak je ťažko z diaľky posudzovať také veľké hnutie obnovy v Cirkvi. Medžugorie možno zažiť len s otvoreným srdcom a v osobnej modlitbe.

Počet pútnikov bol v tomto roku väčší ako v predošlom. Do začiatku septembra sa rozdalo o 100 000 sv. prijímaní viac než v predošlom roku. Pre mňa osobne je Medžugorie ako škola, ktorá sa nikdy nekončí. Naučil som sa už veľa lekcí. V Medžugorí som spoznal živé evanjelium. Stal som sa zrelším prostredníctvom posolstiev Matky Božej a cez školu modlitby a života Matky Božej. Pre mňa je teraz oveľa jednoduchšie porozumieť mnohým ľuďom, ktorí prichádzajú do Medžugoria. V Medžugorí som v modlitbe dostal veľmi veľa a to všetko by som chcel odovzdať pútnikom. Za Medžugorie som nesmierne vďačný.

IVAN UGRIN

Áno rodine

Veľkú pozornosť nielen katolíkov, ale celého sveta na seba v októbri priťahla riadna biskupská synoda, ktorá sa uskutočnila vo Vatikáne na tému rodina. Po mimoriadnej synode minulý rok na túto istú tému, ktorá bola pre manipuláciu médií vykresľovaná veľmi rozličnými spôsobmi – hlavne čo sa týka názoru, že Cirkev by mala v niektorých otázkach, ako sú sviatosť pre rozvedených alebo uvoľnenie postoja voči homosexuálnemu spoluzitiu, ustúpiť od svojho učenia; uviedla tohtoročná synoda veci na pravú mieru. Ďakujeme tejto synode, lebo ukázala, čo je to láska k rodine, tak sa vyjadril uznávaný turínsky sociológ Massimo Introvigne, viceprezident talianskej Katolíckej aliancie a prezident združenia Áno rodine. Odstavec s nejasnými slovami o rozvedených a znovu zosobášených je len jednou stranou dokumentu vzhľadom na dôkladný opis krásy manželstva, ale strhol na seba veľa pozornosti, a tak zakryl chválospevy na rodinu a potvrdenie manželstva len medzi mužom a ženou, ktoré sa v texte nachádzajú. Ale napriek tomu je aj táto

jedna strana zaujímavá, lebo charakterizuje postoj, s akým treba pristupovať k otázke svätého prijímania pre rozvedených a znovu zosobášených ľudí. Ako povedal aj viedenský kardiál Christoph Schönborn, nemôžeme týmto ľuďom odpovedať jednoducho áno alebo nie, čierny alebo biely, ale musíme postupovať vo svetle toho, čo pápež Ján Pavol II. v apoštolskej exhortácii Familiaris consortio nazval rozoznávaním, keď sa treba pozorne pozrieť na jednotlivé prípady, lebo situácia býva často odlišná. Zodpovednosť teda leží na biskupoch, aby rozhodli, kedy po čase pokánia rozvedeným ľuďom znovu umožniť prístup k svätému prijímaniu.

Vo svetle posolstiev Matky Božej v Medžugorí, v ktorých často pozýva k modlitbe za rodiny, dnes po celom svete ohrozené, bola táto synoda veľmi dôležitá. Znovu sa potvrdilo, že synovia tohto sveta chcú mať Cirkev podľa svojej predstavy, ale že napokon bude taká, ako ju v modlitbe a skrze Ducha Svätého chce mať Kristus – pod neustálou ochranou našej Matky, Blahoslavenej Panny Márie.

Medzinárodný seminár v Medžugorí

V Medžugorí sa od pondelka 29. februára 2016 do piatku 4. marca 2016 koná medzinárodné stretnutie organizátorov pútí, vedúcich centier pokoja a medžugorských modlitbových a charitatívnych skupín. Seminár na tému: „Budte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec“ vedie medžugorský farár páter Marinko Šakota. Seminár je pozvánkou pre každého, kto chce mimo hlavnej pútnickej sezóny zažiť hlbšie duchovný rozmer Medžugoria a môžu sa ho zúčastniť nielen vedúci, ale všetci záujemcovia, ktorí sa chcú viac dozvedieť

o správnom chápaní Medžugoria. Celý program je simultánne prekladaný do slovenčiny. Mariánske centrum Medžugorie zabezpečuje pre záujemcov dopravu z Bratislavy, ubytovanie v Medžugorí a prihlásenie na seminár. Prihlásiť sa možno mailom na adrese: marianskecentrum@gmail.com, alebo telefonicky na čísle: 0905 254 742, kde vám poskytneme všetky potrebné informácie. Podmienkou je záujem aspoň 20 pútnikov. Ďalšie informácie nájdete aj na našej internetovej stránke www.marianskecentrum.sk

Informačné centrum Medžugorie Slovenska a Českej republiky

V predošlých číslach nášho časopisu sme vás informovali o začiatku činnosti informačného centra. Okrem zabezpečenia prenosov z Medžugoria chceme na našej internetovej stránke poskytnúť aj všetky podstatné údaje o Medžugorí. To je náš cieľ pre najbližšie obdobie.

Avšak bez finančnej podpory poslucháčov a pútnikov nie je možné zabezpečiť riadnu prevádzku internetovej stránky. Veľa závisí aj od vašich príspev-

kov. Naša organizácia pracuje výlučne na báze dobrovoľnej spolupráce. Realizácia tohto projektu si však vyžaduje isté finančné náklady, ktoré musíme pokryť len z vašich milodarov a príspevkov. Preto si vás dovoľujeme požiadať o pomoc. Zriadili sme na tento účel **samosstatný účet**. Je to jediný účet, ktorý je na tento projekt zriadený. Svoje príspevky na podporu realizácie tohto projektu môžete posilať na číslo účtu:

4030 020 326 / 3100 Sberbank Slovensko, a.s.
IBAN: SK73 3100 0000 0040 3002 0326
SWIFT (BIC): LUBASKBX

Ďakujeme za vašu štedrosť, za vaše modlitby a prosby o požehnanie pre našu prácu.

MEDJUGORJE

POSOLSTVÁ Z 25. V MESIACI

25. augusta 2015 – „Drahé deti! Aj dnes vás pozývam, aby ste boli modlitbou.

Nech sa vám modlitba stane krídlami pre stretnutie s Bohom. Svet je v okamihu pokušenia, pretože zabudol na Boha a opustil ho. Preto vy, milé deti, buďte tí, ktorí hľadajú a nadovšetko milujú Boha. Som s vami a vediem vás k môjmu Synovi, ale vy musíte povedať svoje ÁNO v slobode Božích detí. Prihovám sa za vás a milujem vás, milé deti, nesmiernou láskou. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

25. septembra 2015 – „Drahé deti! Aj dnes prosím Ducha Svätého, aby naplnil

vaše srdcia pevnou vierou. Modlitba a viera naplnia vaše srdcia láskou a radosťou a vy budete znamením pre tých, ktorí sú ďaleko od Boha. Milé deti, povzbudzujte sa navzájom k modlitbe srdcom, aby modlitba naplnila váš život. A vy, milé deti, budete každý deň predovšetkým svedkami služby Bohu v adorácii a blížnemu v núdzi. Som s vami a prihovám sa za vás všetkých. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

25. októbra 2015 – „Drahé deti! Moja modlitba aj dnes je za vás všetkých, oso-

bitne za všetkých, ktorí si zatvrdili srdcia k môjmu pozvaniu. Žijete v dňoch milosti a neuvedomujete si dary, ktoré vám Boh dáva cez moju prítomnosť. Milé deti, rozhodnite sa aj dnes pre svätosť a zoberte si príklad zo svätých dnešnej doby a uvidíte, že svätosť je skutočnosťou pre vás všetkých. Radujte sa v láske, milé deti, lebo ste v Božích očiach neopakovateľní a nezameniteľní, pretože ste Božou radosťou v tomto svete. Vydávajte svedectvo o pokoji, modlitbe a láske. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

ODKAZOVÁ TELEFÓNNA SLUŽBA

Najnovšie mesačné posolstvo Matky Božej z Medžugoria sa môžete dozvedieť aj prostredníctvom našej odkazovej služby. Už od 26. dňa v mesiaci je najnovšie posolstvo k dispozícii na tomto telefónnom čísle v sieti mobilného operátora O2:

+421-948 401 104

Na toto číslo môžete poslať aj SMS s odkazom alebo objednávkou. Nové posolstvo, časopis a aktuálnu knižnú ponuku nájdete aj na internetovej adrese:

www.marianskecentrum.sk alebo www.medjugorje.sk

Drahí priatelia Medžugoria! Ďakujeme všetkým, ktorí finančne prispeli na krytie výrobných nákladov, ktoré predstavujú približne 1 euro za jeden výtlačok tejto publikácie. K tomu je potrebné pripočítať ďalšie náklady organizácie (poštovné, nájomné, telefóny), ktoré v prepočte na jedno číslo predstavujú približne 0,90 eura. Všetkým dobrodincom vyslovujeme Pán Boh odplaf!

Dobrovoľné príspevky posielajte priloženou poštovou poukážkou, alebo priamo prevodom na náš účet vo Sberbank Slovensko, a.s., číslo účtu: 4 030 020 318 / 3100, IBAN: SK95 3100 0000 0040 3002 0318, SWIFT (BIC): LUBASKBX.

Objednávky zasielajte na adresu:

Mariánske centrum Medžugorie, Františkánska 2, 812 68 Bratislava, Slovenská republika.

Objednávky do zahraničia sa vybaujú jednotlivo podľa dohovoru.

Zastúpenie v Českej republike: Jarmila Kristková, Máchova 438, 380 01 Dačice.

Publikácie MCM Bratislava sú nepredajné a náklady na výrobu sa kryjú z vašich dobrovoľných príspevkov!

Telefón: +421-905 254 742 Odkazovač: +421-948 401 104 e-mail: medjugorje@medjugorje.sk

Zodp. redaktor: Dr. Marián Kečkéš

Evid. č.: EV 2968/09

ISSN 1338-4155

Vydáva Mariánske centrum Medžugorie ako štorfročník, IČO: 17 053 994,

25. ročník, dátum vydania: december 2015

© GEBETSAKTION Maria - Königin des Friedens - MEDJUGORJE, 1153 Wien

© Mariánske centrum Medžugorie, Bratislava

„Milé deti, povzbudzujte sa navzájom k modlitbe srdcom, aby modlitba naplnila váš život. A vy, milé deti, budete každý deň predovšetkým svedkami služby Bohu v adorácii a blížnemu v núdzi. Som s vami a prihováram sa za vás všetkých. Dakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

(z posolstva z 25. septembra 2015)